

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XIV. Idem. a Colubriensi Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

CAPVT XIII.

Idem. ^a *Catalaun. electo* & ^b *Abbatibus* ^c *Triumfontium.*

EX parte Abbatissæ, ac Sororum Iotren. Ecclesiæ nostris fuit auribus intimatum, quod ven. f. n. Melden. Episcopus commissionis occasione cuiusdam ad ven. f. n. Parisien. Episcopum, & dil. fil. Abbatem de Lantun. à nobis obtentæ, in qua nulla mentio habetur de ipsarum privilegiis, quæ illas, & earum Ecclesiam, Clerum & populum ^c Iotren. ad Ap. Sed. nullo mediante spectare declararent, quorum ipse non erat ^d ignarus, eas inceperit graviter molestare, obedientiam ab ipsis, ac Clero, & populo villæ Iotren. qui secundum privilegia Sedis Apostolicæ gaudent consimili libertate, & subjectionem omnimodam impendendam sibi requirens. *Et infra:* Verum cum iudices & assessores eorum ipsas valde gravarent, ad appellationis beneficium convolarunt. *Et infra:* Sed iudices ipsi appellationi minimè deferentes, nec fragilitati sexus compatiens earum, in Abbatissam excommunicationis vinculum, & in populum villæ Iotren. interdicti sententias protulerunt. Sanè cum nuntii Iotren, Ecclesiæ prædictæ, & alia multa in nostra præsentia retulissent, quibus eas, & suos contra libertatem eis concessam gravatos dicebant, privilegium nobis Apostolicum ostenderunt, per quod Ecclesiam Iotren. constabat ad Romanam Ecclesiam specialiter pertinere. Nos autem eos diutiùs detinentes propter ap. prædictam, quia tamen tandem nullus apparuit idoneus responsalis, qui partem defenderet adversam, licet postmodum quidam simplex nuntius super hoc prædictorum Parisien. Episcopi, & Lantun. Abbatis literas præsentasset, privilegium Ap. Sed. Ecclesiæ Iotrensi concessum duximus innovandum; ita tamen, ut per innovationem ipsius eidem Ecclesiæ nihil juris plus accrescat, quàm per privilegia prædecessorum nostrorum obtinuit, cum per hoc novum ei non concedere, sed antiquum jus conservare ^e velimus.

NOTÆ.

1. ^a *Catalaun.* In tertia collectione, sub hoc tit. cap. 3. legitur *Cauthaubaven.* sed malè, nam Catalaunum Campaniæ urbs, ad Matronam fluvium sita, in provincia Rhemenfi Galliæ, habet Cathedram Episcopalem, cujus Episcopus est Dominus temporalis urbis, Comes, & Par Franciæ. Fulbertus Carnot. *epist.* 78. *Ne civitati, vel Ecclesiæ Catalaunorum suum denegat honorem, meminisse vos decet, quod in antiquis inscriptionibus Belgicæ ipsa civitas à Rhemenfi tertium locum habuit.* Ut referunt Fratres Sarmat. tom. 2. *Gallie fol.* 501. *Chenu in chronolog. Gallie fol.* 288. Rigardo electo tantum in Præsulem hujus Ecclesiæ rescribit Innocent. in præsentia, ut notavit Bosquetus in *notis ad Innoc. III. lib.* 1. *Registr.* 13. *epist.* 22.
2. ^b *Triumfontium.* Monasterium hoc est ordinis Cisterciensis in diecesi Catalaunensi, in Ducatu Barenfi, cujus fundationem refert Guillelmi Abbas *lib.* 1. *hystor. cap.* 13. his verbis: *Petente,*

*Et agente Domino Guillelmo Episcopo, in Episcopatu Catalaunensi, eam, quæ Triumfontium dicitur, domum construxerunt, ad quam cum Abbatem cum monachis emisissent, Dominum Rogerium virum nobilem secundum seculum, sed nobiliorem sanctitate; & viros quosdam similis forme cum eo, spiritualis pater (Bernardus scilicet) filios, quos emisit, non dimisit, sed paternæ sollicitudine, & pia affectione cum eis erat. Alia de ipso monasterio congererunt Claudius Robertus in sua Gallia Christiana, Matrique tom. 1. *annal. Cisterc.* anno 1118. *cap.* 3. *num.* 4. Fratres Sarmat, tom. 2. *Gall. fol.* 881.*

^c *Iotrensis Ecclesiæ.* De quo monasterio nonnulla adduxi in *cap. dilectæ, de excess. Pralat.*

^d *Non erat ignarus.* Hæc verba exposui in *cap. super 20. de rescript.*

^e *Velimus.* Quia invocatio, seu confirmatio privilegii jus novum non tribuit, sed antiquum confirmat, *cap. quia 29. hoc tit. cap. cum dilectæ, de confirmat. utili;* ubi commentarium hujus textus dedi.

CAPVT XIV.

Idem. ^a *Colubriensi Episcopo.*

CVM olim ad Ap. Sed. accessisses, & propter quæstiones, quas adversus dil. fil. Priorem & Canonicos S. ^b crucis habebas, pro quibus fuerat ad nostram audientiam appellatum, moram feceris longiorem, quia pro parte altera nullus comparuit responsalis, eidem Priori, & fratribus in virtute obediendiæ districtè ^c præcepimus, ut usque ad festum omnium Sanctorum proximo tunc futurum per se, vel per sufficientes responsales,

responsales, & idoneos, ad nostram presentiam accederent, super privilegiis omnibus, & libertatibus, quæ à Romanis Pontificibus, vel à bonæ mem. quondam Colubrienſi Episcopo se habere dicebant, & super aliis quæſtionibus adversus eos à Colubrienſi Ecclesia intentatis diffinitivam sententiam recepturi. Ut autem veritas facilius appareret, authentica, & originalia cum bullis suis nobis usque ad eundem terminum sub eadem distinctione præcepimus exhiberi: interim autem utrique parti liceret coram dil. fil. de Alcobatia, & de Seiza Abbatibus, & F. Meven monacho d Alcobatiæ, quibus sub certa forma causa prius fuerat delegata, & testes utrimque producti, proponere, ac probare, si quid aliud proponendum ducerent, ac probandum. *Et infra:* c Iudices autem sufficienter actum esse de causa credentes attestationibus, & rationibus utriusque partis diligenter inspectis monasterium sanctæ Crucis in expensis, quas per f quadriennium occasione hujusmodi negotii juraveras fecisse, quæ quinquaginta marcharum auri summam attingerent, tibi de prudentium consilio damnaverunt, infirmantes suâ sententiâ libertatem, quam g M. Colubrien. Episcopus in enorme detrimentum Colubrien. Ecclesiæ contulerat monasterio sanctæ Crucis, & Canonicorum assensu per præconem Episcopi, & portarium Regis h extorto. Præterea quia idem M. etiam fuerat canonicus regularis, & duo millia marabotinorum, quæ acquiserat in Episcopum jam promotus i monasterio dederat memorato, ipsum ad restitutionem eorum iudices condemnarunt. Insuper tam decimas, quàm omnes Ecclesias, quas de manu Regis, vel aliorum laicorum, sive clericorum monasterium præter Colubrien. Episcopi assensum receperat, & quas in k Lateran. vel in aliis locis in attestationibus comprehensis propriâ auctoritate fundavit, quia pars sanctæ Crucis nec præscriptione, nec defensione alia probationibus contra se factis obstiterat, judicaverunt in jus Colubrien. Ecclesiæ cum fructibus medii temporis revocari. *Et infra:* Tandem verò cum tu, & pars altera propter hoc ad Sedem Apostolicam venissetis, procurator monasterii sanctæ Crucis proposuit sententiam non tenere. Quod si aliàs etiam sententia memorata teneat, quia tamen monasterium fuit indefensum, sicut ipsi iudices per suas litteras protestantur, nec exhibita fuerant coram eis, privilegia libertatis, ne debitum personæ in damnum Ecclesiæ redundaret, debeat ad exhibitionem privilegiorum suorum admitti, quod sibi concedi de solida benignitate Sedis Ap. postulavit. Nos igitur attendentes, quod eadem privilegia non solummodo pro libertate monasterii faciebant, sed exprimebant jus nostrum, & Ecclesiæ Romanæ justitiam tuebantur: ne in nos monasterii læsio redundaret, ad privilegia exhibenda partem ejus de gratia duximus admittendam. Ut autem pleniùs de processu iudicum possemus intelligere veritatem, gesta omnia, sicut acta fuerant, coram nobis utrimque iussimus exhiberi. Nos igitur his, & aliis auditis, & intellectis, quæ fuerant hinc inde proposita, distinguentes inter libertatem per prædictum Episcopum Ecclesiæ ipsi concessam; & libertatem, quam ei longè ante tempus ipsius Episcopi Ap. Sedes indulſit, sicut patet ex privilegiis antedictis, quia nobis constitit evidenter extortum fuisse in Episcopi concessione canonicorum assensum, & concessionis paginam in aliquot lineis habuisse raturas, & subscriptiones singulas fuisse singulis subscribentium manibus annotatas; scriptum autem, quod nobis exhibitum fuerat, nec raturam prætere, nec variis subscriptionis manibus variatum, sed à primo ad ultimum eadem potiùs manu conscriptum, libertatem ab ipso Episcopo concessam irritam decernimus, & inanem, super hoc sententiam delegatorum iudicum confirmantes. Quia verò evidenter agnovimus privilegiis antedictis prædecessores nostros Ecclesiæ sanctæ Crucis libertatis privilegium indulſisse, ac quod ea in possessione tam diu fuerat libertatis, quod aliis etiam cessantibus præscriptisset, libertatem ei à prædecessoribus nostris indultam auctoritate Ap. confirmamus, tibi super hoc silentium imponentes. Per hoc autem in nullo sententiæ delegatorum iudicum derogamus, cum ipsi de hac non cognoverint libertate. *Et infra:* Cum autem libertatem à prædecessore nostro confirmemus indultam monasterio, ad jus processionis, quod est contrarium libertati, monasterium decernimus non teneri, non derogantes iudicibus delegatis, quibus libertatis privilegia non fuerant præsentata. Carterum super eo, quod iidem iudices decreverunt, ut pro domibus Portæ novæ, in quibus parochiale jus Ecclesiæ Colubrien. habuerat, monasterium tantum recompenſaret eidem in loco alio comperenti, quantum amiserat in domibus memoratis, omninò corrigimus sententiam, quàm tulerunt, ad id censentes monasterium non teneri. In cæteris autem latam à prædictis sententiam, tam pro Colubrien. Ecclesiâ, quam monasterio sanctæ Crucis auctoritate Ap. confirmamus.

NOTÆ.

^a **C**olubriensis.) Ita etiam legitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 4. De Colubriensi Lusitania diœcesi egi in cap. 8. de præscript.*

1. **b Sanctæ Crucis.)** Monasterium hoc canonicorum regularium, quod est caput ipsius congregationis, extat in Balneo suburbano civitatis Colimbriæ, fundatum à Tellone Colimbriensis Ecclesiæ Archidiacono, ditatum primùm donatione Alphonsi Lusitanæ primùm Ducis, deinde Regis, Ferdinandi Comitis, & Tarasie Reginae filia: quod monasterium maximis privilegiis Summorum Pontificum, & Regum Lusitanæ, & aliorum Principum munitum, prædiis, villis, castris, cum jurisdictione spiritali, & temporalis ornatum est, ut plura de eo referens tradit Pennotus *lib. 2. histor. canonic. Regul. cap. 32. num. 4. & cap. 39. num. 1. & cap. 59. per totum.*

2. **c Præcipimus.)** Quæ literæ extant in ipso Codice epistolarum correcto à Sirleto, *fol. 399.* in hæc verba. (Quod scribamus N. Priori, & Fratribus sanctæ Crucis super controversiis gravibus, & diversis, quæ inter ipsos, & Colimbriens. Ecclesiam agitantur, ex literis Apostolicis patentibus eis directis pendere poteritis evidenter: quas per sollicitudinem vestram ipsis omni contradictione, & appellatione cessantibus, exhiberi volumus, & jubemus. Quamvis autem coram vobis, quibus examinationem negotii sub certa forma recolimus commisisse, testes utrinque producti fuerint, & recepti: quia tamen de causa non constitit nobis ad plenum, per Apostolica vobis scripta præcipiendo mandamus, quatenus receptis adhuc aliis testibus partium, si de ipsarum processerit voluntate, si quos super privilegiis, libertatibus, vel aliis articulis duxerint producendos, vos usque ad definitivam sententiam, remoto appellationis obstaculo procedentes, gesta omnia nobis sub sigillorum vestrorum testimonio per vestrum fidelem nuncium transmittatis, ad festum omnium Sanctorum proximè futurum diem peremptorium assignantes, quo recepturæ sententiam per se, vel per procuratores idoneos, nostro se conspectui repræsentent ad quem si qua earum venire contempserit, nos nihilominus, quantum de jure poterimus, procedemus. Testes, &c. per censuram ecclesiasticam cogantur. Quod si non omnes, &c. Duo vestrum, &c. Datum ut supra, Kal. Decemb.

3. **d Alcobacia.)** Hujus delegationis literæ extant in ipso registro epistolarum Innoc. *fol. 102.* in hæc verba: (Insinuavit nobis venerabilis frater noster Colimbriens. Episcopus, quod cum illustri Rex Portugallie Fratribus sanctæ Crucis apud Castrum de Leirena in una tantum Ecclesia jus concesserit patronatus, inconsulto diœcesano Episcopo in eodem loco construere alias motu proprio præsumperunt, quas & per capellanos conductitios regunt, & in nullo pro ipsis volunt diœcesano Episcopo respondere. Easdem etiam Ecclesias privilegiis suis fecerunt inscribi, cum ab Episcopali jure nunquam fuerint de consensu Episcopi liberatæ: unde totum jus Episcopale in oppido nominato sibi præsumunt temerè vendicare. Quia igitur nobis constare non potuit de præmissis, discretioni vestræ per Apostolica scrip-

ta mandamus, quatenus partibus convocatis, &c. quod justum videritis super his appellatione postpositâ statuatis, &c. non obstante privilegio in præjudicium Colimbriens. Ecclesiæ per subreptionem obtento. Quod si omnes, &c. duo vestrum, &c. Dat. &c. v. Kal. Junii.)

e Iudices.) Non ipsi Abbates de Alcobacia, & Seize, quibus cognitio præsentis causæ commissa fuerat; sed Episcopus Zamorensis, & Decanus Auriensis, quibus postea eadem causæ cognitio commissa fuit, ut ex integra, quæ hodie servatur in archivo monasterii sanctæ Crucis, probat Barbosa in præsentibus, *num. 20.*

f Per quadriennium.) Nam instantia iudicii jure canonico non finitur triennio, ut finitur jure civili attentio. Probavi in *cap. de causis 4. de offi. deleg.*

g M.) Michaël videlicet, ut refert Petrus Alvarez à Noguera in *lib. de Episcopis Colimbriensibus, in vita Episcopi Michaëlis, fol. 49.* & ipsum privilegium concessisse in præjudicium Colimbriens. Ecclesiæ, constat ex alia epistola Innocentii III. *lib. 1. in regist. Sirlet. fol. 102.* ubi Innocentius ita rescribit Decano Ulisbonensi, Priori de Frodz, & monacho de Alcobacia: (Innotuit nobis venerab. fratre nostro Colimbriens. Episcopo intemante, quod cum M. quondam canonicus sanctæ Crucis in Episcopum fuisset Colimbriens. assumptus, privilegium quoddam de consilio quorundam Canonicorum Eccl. Colimbriens. monasterio S. Crucis indulgit, in non modicum ejusdem Ecclesiæ præjudicium & gravamen. Quia verò nobis non constat de præmissis, discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus partibus convocatis, inquiratis de præmissis diligentius veritatem, & si privilegium ipsum in grave dispendium Colimbriens. Ecclesiæ videritis redundare, quod illicitè factum est, auctoritate Apostolicâ appellatione remotâ legitime revocetis, non obstante privilegio in præjudicium Colimbriens. Ecclesiæ per subreptionem ab Apostolica Sede obtento. Datum Romæ, &c. III. Non. Junii.)

h Extortio.) Et ita consensus Canonicorum nulliter præstitus fuit, quia licet potentatus ratio non sit sufficiens, ut actus rescindatur, *l. ad invicem 6. C. de his que vi, l. ult. in princip. C. de his quibus ut indign.* tamen in præsentibus casu terrores, & minæ accesserunt, ut notarunt Hostiensis, & Ancharan. *num. 15.* Butrius *num. 30.* Socius *num. 39.* quia tam per portarium Regis, quam per preconem Episcopi coacti fuerunt ad consensum illum præstandum; quod facile constat ex his, quæ refert Petrus Alvarez de Noguera in *lib. de Episcopis Colimbriensibus, in vita Episcopi Michaëlis, fol. 49.* ubi ait, tam ipsum Episcopum, quam Regem Alphonsium canonicos consentire renuentes, alios in carcerem misisse, alios in exilium, alios bonis multasse. Unde cum in præsentibus casu Canonicorum consensus fuisset per minas, & terrorem extortus, quid mirum si actus cum eo celebratus rescindatur, tanquam per gravem metum elicitus? argumento capitis *cum dilectus, de his que vi, l. qui in carcerem, ff. de eo quod metus causa: docuit Arias à Mesa lib. 3. variar. cap. 36. num. 8.*

i Monasterio delit.) Sed certum est, quod quamvis Episcopus non possit de bonis intuitu Ecclesiæ acquisitis testamentum facere, ut probavi in *cap. de testamentis;* potest tamen donare inter

inter vivos cui voluerit, etiam immodicè; quia cum dominus sit fructuum sui Episcopatus, & ad eum pertineat plena dispositio, quid mirum ut per donationem, sicut per alios contractus, eos alienare possit? ut probant D. Thomas 2. 2. q. 185. per totam Molina de iustit. tract. 2. disp. 144. Ludovic. à Molina lib. 2. de primog. cap. 10. num. 33. pluribus relatis D. Josephus de Retes de donat. cap. 12. Igitur donatio marapetinum facta in presenti casu à Michaele Episcopo monasterio sanctae Crucis, valida fuit, & per consequens injustè iudices delegati eam infirmarunt suâ sententiâ, quam approbavit Innocentius in calce hujus textus. Cui difficultati ut satisfaciatur Joannes Andreas in presenti, num. 8. Abbas num. 8. & 18. Butrius num. 25. Socinus num. 18. & 46. Tapia in authentica Ingressi, verbo Sua, cap. 6. num. 90. C. de sacros. Eccles. affirmant, ideo donationem in presenti inutilem fuisse, quia immodicam quantitatem continebat. Quae sententia firmari potest ex eo, quod marapetini, de quibus in presenti, aurei erant temporibus Regis Alphonfi, & eum valorem habebant, quem hodie habent aurei Lusitani, vulgò Cruzados, Hispanè Ducados, ut docent Marisus Lusitanus in dialog. historia Regum Portugaliae, dialogo 2. cap. 9. Eduard. Nunez in chron. Regum Portug. in vita Regis Dionysii, fol. 134. Plura de valore marapetinum congesserunt Montalvo in l. 1. verbo Cien maravedis, tit. 5. lib. 2. fori. Govcanus lib. 2. variar. cap. 24. Covar. Gomez, & Paz congesti à Barbosa in presenti, num. 13. alioquin si donatio rei modicæ esset, valeret juxta textum in cap. ceterum, de donat. Verum hæc interpretatio convincitur ex proximè traditis, & ex adductis in cap. 1. cap. cum in officiis, de testam. ubi probavi Episcopos, & alios beneficiarios adeo dominos esse suorum fructuum, ut de eis ad libitum disponere possint. Quare hac interpretatione omisâ, alii discrimen agnoscunt inter Episcopum secularem, & regularem, ita ut secularis rectè possit donare, etiam immodicè, fructus sui Episcopatus, quia habet verum eorum dominium, etiam in infirmitate constitutus donet; dummodo post donationem per quadraginta dies supervivat, ut hodie cautum est constitutione Pii IV. edita anno 1560. Episcopus verò Regularis, cum adhuc postquam promotus est in Episcopum, verus maneat religiosus in his, quae non obstant executioni muneris Episcopalis, incapax quoque sit dominii ipsorum reddituum, ut post D. Thomam 2. 2. q. 185. art. 8. pluribus relatis resolvunt Sanchez lib. 2. summa, cap. 6. num. 8. & 9. Barbosa de potestate Episcopi allegat. 114. num. 18. & 19. Molina de iust. tom. 1. disp. 140. Lessius eod. tract. lib. 2. cap. 4. dub. 5. Castropalao tract. 6. disput. 2. punct. 8. Cutellus de donat. tract. 1. disp. 2. p. 3. num. 135. Covar. in cap. 1.

num. 18. de testam. Martha de success. legal. tom. 2. p. 4. q. 1. Garcia de beneficiis p. 7. cap. 10. num. 89. Maldonado in addit. ad Molinam lib. 2. cap. 10. quæ de causâ bona tam Ecclesiae intuitu, quam suâ industria post Episcopatum acquisita, suæ Ecclesiae, non sibi acquirit, cap. unic. 18. q. 1. docent Abbas in cap. in presentia, num. 67. de probat. Navarrus comment. 4. de regul. num. 6. Azor lib. 12. instit. cap. 10. quest. 6. Emmanuël Rodriguez lib. 1. qq. regul. q. 89. art. 4. Molina lib. 2. de primog. cap. 10. num. 28. Ludovic. Molina tract. 2. de iustit. disput. 140. num. 37. Gabriel Pereyra decis. 75. num. 2. Unde cum in presenti casu Episcopus Michael regularis esset, utpotè ex Ecclesia regulari sanctae Crucis in Episcopum electus, ideo non potuit in præjudicium suæ Ecclesiae Columbricensis prædictam donationem facere. Ita docuerunt post Glossam in presenti, verbo Restitucionem, Cardinalis hic, opposit. 9. Berouus num. 55. Pereyra d. decis. 75. Castar de ecclesiast. hierarch. disput. 14. §. 11. num. 16. Hermosilla in l. 1. tit. 4. part. 5. glossa 1. num. 10. Sed etiam hæc interpretatio sustineri non potest; nam verius est, in hac parte nullum versari discrimen inter Episcopum regularem, & secularem; siquidem Episcopus regularis non obstante voto paupertatis, etiam non possit acquirere dominium fructuum sui Episcopatus, ut retineat, tamen habet plenam, & absolutam dispositionem, ita ut donare, ac alios contractus celebrare rectè possit, ut docuerunt Abbas in presenti, num. 15. Molina de iustit. tract. 2. disput. 148. num. 5. Basilius lib. 7. de matrim. cap. 13. Azor tom. 2. instit. moral. lib. 12. cap. 7. quest. 2. Sanchez in præcept. Decalog. tom. 2. lib. 6. cap. 6. num. 13. Solorzano tom. 2. de jure Indiar. lib. 3. cap. 10. num. 49. D. Josephus de Retes de donat. cap. 12. num. 32. Marquez in orig. erem. cap. 6. §. 4. Vasquez in 1. 2. q. 96. art. 4. disput. 165. cap. 8. Hurtado de Mendoza de fide & spe, disput. 100. sect. 3. Robertus 4. rer. judic. cap. 3. Steph. Durant. q. 10. pro quibus facit textus disertus in cap. statumus 18. q. 1. Nogueroi allegat. 26. num. 193. Cum quibus dicendum est, in presenti infirmari donationem factam ab Episcopo Michaele, quia talis donatio data fuit mortis causa, seu in ultima dispositione, ut etiam supposuit cum aliis Barbosa voto 100. ex num. 10. Unde cum illis modis non possit nec Episcopus secularis disponere de bonis intuitu Ecclesiae acquisitis, ideo donatio in presenti facta infirmata fuit, tam à iudicibus delegatis, quam à Pontifice.

k Lateranensi.) Legendum est Leirimensi, ut notavit Barbosa in presenti, num. final. & constat ex alia epistola ipsius Innocentii III. supra relata.

CAPVT XV.

Idem Episcopo, & Magistro G. a Lemonicensi.

Accedentibus ad præsentiam nostram dil. fil. Magistro Zacharia, & Abbatis, & conventus Maugracen ex una parte; & fratre Petro Templariorum de Torren, procuratoribus ex altera, dil. fil. I. Sub. & Capellanum nostrum dedimus auditorem, coram quo procurator Abbatis, & monachorum proposuit, quod cum decimas